

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.359 van 17 maart 2004
in de zaak A. 113.555/VII-25.185**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 29 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 december 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 29 augustus 2000 en verklaarde zich op 31 augustus 2000 vluchteling.

1.2. Op 18 oktober 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 31 oktober 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"U, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verklaart in Slovakije verscheidene problemen te hebben gehad omwille van uw origine. Op 28 augustus 2000 verliet u uw land vergezeld van uw vriend Arpad Balog (o.v. 5.003.942). Op 30 augustus bent u in België aangekomen waar u op 31 augustus 2001 asiel hebt aangevraagd aan de Belgische autoriteiten. U was toen in het bezit van een internationaal paspoort dat u ondertussen in België verloren bent.

Volgens de verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-generaal hebt u in Slovakije geen werk gevonden omdat u Roma bent. U bent Slovakije ontvlucht na een aanval op u en uw vriend op 12 of 13 augustus 2001. Daarvoor hebt u nooit concrete problemen ondervonden. U was samen met uw vriend op de bus aan het wachten toen jullie aangevallen zijn door 3 jonge mannen met kaalgeschoren hoofden. Uw vriend

werd geslagen en verwondde zich aan glasscherven van het bushokje. Toen u begon te roepen heeft één van de aanvallers u op de grond gegooid en is hij u beginnen schoppen. U bent naar huis gegaan en die avond kreeg u bloedingen waardoor u een miskraam, na twee maanden zwangerschap, gehad hebt. Uw schoonbroer heeft u en uw vriend naar het ziekenhuis gebracht. Na één dag hebben ze u uit het ziekenhuis ontslagen. Ongeveer 10 dagen later bent u op controle gegaan waarbij de dokter u verweet dat u te snel het ziekenhuis had verlaten. Op 17 of 18 augustus bent u samen met uw vriend naar de politie gegaan.

Er dienen ernstige tegenstrijdigheden te worden opgemerkt, enerzijds tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en die van uw vriend Arpad Balog voor het Commissariaat-generaal. U verklaart dat de bushalte waar u en uw vriend aangevallen werden ongeveer vijf kilometer van uw woonst verwijderd was (CGVS, verhoorverslag, p. 9). Uw vriend daarentegen beweert dat die bushalte zich op een halve kilometer van jullie woonst bevond (CGVS, Arpad Balog, p. 4). U verklaart dat enkel u en uw vriend zich aan te bushalte bevonden op het ogenblik van de aanval (CGVS, p. 4). Uw vriend daarentegen beweert dat er samen met jullie nog een vijftal andere mensen op de bus aan het wachten waren (CGVS, Arpad Balog, p. 4). U verklaart dat u op 17 of 18 augustus naar de politie gegaan bent om over het incident klacht in te dienen (CGVS, p. 8). Uw vriend daarentegen, beweert dat jullie de dag van de aanval zelf geweest zijn (CGVS, Arpad Balog, p. 6). U verklaart dat u de avond van de aanval een miskraam hebt gehad en dat de broer van uw vriend u naar het ziekenhuis heeft gebracht (CGVS, p. 6). Uw vriend daarentegen beweert dat u twee dagen later pas uw miskraam hebt gehad en dat jullie met een ziekenwagen naar het ziekenhuis zijn gegaan (CGVS, p. 7, 8).

Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op een fundamentele wijze aan. Wat de problemen betreft die u ondervonden hebt om werk te vinden dient te worden opgemerkt dat deze niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten, een internationaal paspoort en een bewijs van samenwonen, wijzigen hetgeen hiervoor uiteengezet werd niet omdat ze enkel identiteitsgegevens bevatten waar niet aan wordt getwijfeld."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van de algemene rechtsbeginselen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het recht van verdediging; dat de verzoekende partij stelt dat zij nooit werd geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden, waardoor zij deze niet kon weerleggen noch er een plausibele verklaring voor geven;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verplicht is tijdens het verhoor de kandidaat-vluchtelingen te confronteren met vastgestelde tegenstrijdigheden; dat de verplichting voor het bestuur om het recht van de verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel geldt in tuchtzaken; dat de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) geen dergelijk voorschrift bevat; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 1, (A), 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten om de feiten waarop zij haar vrees voor vervolging en haar vlucht uit haar land van herkomst steunt, te toetsen aan de Conventie van Genève; dat zij verschillende mensenrechtenrapporten aanhaalt die de discriminatie van Roma in Slowakije en het gebrek aan bescherming door de autoriteiten aantonen;

Overwegende dat de Conventie van Genève niet verbiedt dat de verdragsluitende staten een regeling uitwerken waarin de criteria worden vastgelegd voor het in aanmerking nemen van een vluchtelingenverklaring; dat de Belgische Staat dit heeft gedaan in artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat niet wordt aangetoond, zelfs niet aangevoerd, dat deze wetsbepaling strijdig zou zijn met enige bepaling van voornoemd verdrag;

Overwegende dat de verzoekende partij de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden niet betwist en dat zij geen concrete gegevens aanbrengt met betrekking tot haar persoonlijke situatie; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij ondermijnen; dat, nu uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal terecht heeft beslist dat de asielaanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk is, er dan ook geen verder onderzoek meer gevoerd diende te worden naar de vrees voor vervolging van de verzoekende partij in haar land van herkomst; dat de stelling van de verzoekende partij, dat de commissaris-generaal in casu onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan, niet kan worden bijgevalen; dat het oordeel van de commissaris-generaal om de asielaanvraag van de verzoekende partij als bedrieglijk en kennelijk ongegrond te bestempelen niet kennelijk onredelijk is, gelet op de feitelijke gegevens van het dossier; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.